

РЕШЕНИЕ

№ 12362

гр. София, 18.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4840** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на "Огл-фууд трейд лебенсмителфертриб" ГмбХ – Германия, адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445, Oderding с VAT № DE129428682, данъчен номер в Б. BG3074924203, срещу Решение № РТД 3000-919/03.05.2022 г./32-142590 на Директора на Териториална дирекция „Митница“ П., с което е отказано освобождаване на внесеното обезпечение в размер на 4028.51 лв., като същото се задържа за заплащане на вносното мито, преизчислено на база стандартна вносна стойност на процесните стоки.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като са налице основания за отмяната му предвидени в чл. 146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Сочи, че административният акт е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Развива доводи, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките, което е и договорната стойност на същите, съобразно чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. Според оспорвания разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Излагат се аргументи, че митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „Огл-Фууд Трейд Л.“ ГмбХ и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи

доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Така, от реализацията на стоки от вида на процесните (домати) за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба), независимо от единичните доставки, реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Претендира се отмяна на оспорения митнически акт и присъждане на разноски по делото.

Жалбоподателят, редовно призован, в о.с.з., се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли съда да отмени атакувания акт по съображения изложени в нея и при спазване тълкуването на решение по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз (СЕС). Сочи, че жалбоподателят е доказал с всички възможни средства условията по доставката и цената на стоката. Претендира разноски по делото.

Ответникът- Директорът на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 36-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че „Огл-Фууд Трейд Л.“ ГМБХ, през 2020 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 02.12.2020 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 20BG003010021457R7, с вносител OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH, с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р. Турция, в това число за стока № 1/5 – пресни домати тип кръгъл, с нето тегло 6912 кг. и стока № 4/5 - пресни домати тип кръгъл, розов (Pembe), с код по КН [ЕГН], с нето тегло 1120 кг.

В момента на подаване на митническата декларация – 02.12.2020 г. са декларирани следните данни:

- за стока № 1/5 пресни домати тип кръгъл с код по КН [ЕГН] е декларирана митническа стойност в размер на 12338,76 лв., преизчислена в € /100 кг. на 91,27 € /100 кг. Определената от ЕК за дата 02.12.2020 г. СВС за домати с произход от Р. Турция е 44,9 € /100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (91,27 € /100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (44,9 € /100 кг.). Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по висока от 8 % от СВС, се изисква от вносителя да представи обезпечение. Обезпечението за стока № 1/5 в размер на 4028,51 лв. е внесено от дружеството в пълен размер.

- за стока № 4/5 пресни домати тип кръгъл, розов (Pembe), с код по КН [ЕГН], с нето тегло 1120 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 2529,40 лв., преизчислена в € /100 кг. на 115,47 € /100 кг. Определената от ЕК за дата 02.12.2020 г. СВС за домати с произход от Р. Турция е 44,9 € /100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (115,47 € /100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (44,9 € /100 кг.). Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по висока от 8 % от СВС, се изисква от вносителя да представи обезпечение. Обезпечението за стока № 4/5 в

размер на 652,77 лв. е внесено от дружеството в пълен размер.

С писмо рег. № 32-354511 от 02.12.2020 г. вносителят е уведомен, че на основание чл. 75, пар. 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 20BG003010021457R7 от 02.12.2020 г., е необходимо да представи доказателства, че стоката - пресни домати тип кръгъл, червен - е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 29.12.2020 г. „Огл-Фууд Трейд Л.“ ГМБХ, чрез пълномощника си в Б. е представило доказателства за това, на каква цена са били продадени процесните стоки. За стока № 1/5 пресни домати тип кръгъл цялото количество от 6912 кг. е продадено на цена от 100€/100 кг., а за стока 4/5 пресни домати тип кръгъл, розов (Рембе), цялото количество от 1120 кг. е продадено на цена от 150€/100 кг.,

На 03.02.2021 г. дружеството, в изпълнение на указанията на митническите органи, предоставило редица документи в съответствие с разпоредбите на чл. 75, пар. 5 от Регламент 2017/891 на Комисията: справки декларации за ДДС за данъчния период декември 2020 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, подадени VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчния период декември 2020 г.

След проверка на представените доказателства от митническите органи е установено, че за стока № 1/5 сравнени с разходите за придобиване на стоката - 106,81 €/100 кг., включващи освен фактурираната цена и декларирани разходи за транспорт, митническо представителство, такси за здравен контрол и представителство пред БАБХ, митническите органи констатирали, че продажната цена на цялото количество пресни домати тип кръгъл, червен в размер на 44,9,00 €/100 кг. е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, поради което приемат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесения депозит в размер на 4028,51 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита, на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-223626 от 13.07.2021 г. немското дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД „Митница“ П., с което за стока № 1/5 - пресни домати тип кръгъл с код по КН [ЕГН] по МД с MRN 20BG003010021457R7 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията и предоставеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено лично на представител на дружеството на 14.07.2021 г., видно от направеното на последната страница ръкописно отбелязване.

В определения срок от страна на дружеството не е депозирано възражение срещу предстоящото издаване на решение от митническите органи.

След разглеждане на всички обстоятелства и съвкупна преценка на събраните в хода на проверката доказателства административният орган - директорът на ТД Митница П. е издал процесното Решение № РТД 3000-919/03.05.2022 г./32-142590. С решението е разпоредил за стока № 1/5 - пресни домати тип кръгъл, червен от митническата

декларация MRN 20BG003010021457R7 от 02.12.2020 г. да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 по следния начин: клетка 4/6 (Дължим размер на вносното мито - A01): да се чете 4028,51 лв.; клетка ЕД 4/5 (ставка мито): да се чете 58,2828; клетка ЕД 1/4 (Данъчна основа - B00): вместо 14439,91 лв. да се чете 12199,55 лв.; клетка ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - B00): вместо 2887,98 лева да се чете 2439,91 лв. Разпоредено е също новоопределеното задължение вносно мито (A01) – 4028,51 лв. и ДДС /B00/ - 448,07 лв. да бъде взето под отчет.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесеното обезпечение в размер на 4028,51 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Правната уредба на вноса на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото чл. 1, пар. 1, ал. 2 от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците чл. 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С чл. 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание чл. 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, чл. 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Нормата на чл. 75 от Делегиран регламент 2017/891 урежда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно чл. 75, пар. 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по

смисъла на чл. 181, пар. 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС.

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от цитираното решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с чл.75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата, но и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката,

обработката и съхраняването на посочената партида /т.84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Също от разясненията в т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % като констатираната в случая между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос, е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, т. 38 и 39). Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението член 75, параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, като вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати. Поради това, преценката за

доказване на условията за освобождаване на обезпечението, съответно на основанията за отхвърляне на декларираната договорна стойност на внесената стока, следва да се извърши според това дали представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, четвърта алинея от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 са достатъчни, да потвърдят достоверността на тази стойност.

В тази връзка в решението на Съда на ЕС по дело C-770/21 е посочено, че вносителят трябва да докаже не само, че продажбата на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на партидата потвърждават правилното определяне на посочените цени (т. 81, т. 82). В съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/. Списъкът на документи не е изчерпателен, поради което Съдът на ЕС е посочил, че няма пречка, ако документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на партидата, като например договор с износителя или друг еквивалентен документ за установяване на релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида (т. 85).

По тези съображения Съдът на ЕС, е приел, че чл. 75, § 5 от Делегиран регламент № 2017/891 следва да се тълкува в смисъл, че когато представените от вносителя документи, посочени в алинея четвърта на тази разпоредба, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида са достатъчни да докажат достоверността на декларирането договорна стойност, вносителят не може да бъде задължен да представя и писмен договор, който го обвързва с износителя или еквивалентен документ, в който се посочва цената, на която е внесената партида е закупена (т. 86).

В процесния случай освен фактурата, от вносителя са представени фактури за транспорт на стоката до територията на ЕС и транспорт след въвеждането ѝ в ЕС, международна товарителница за автомобилен превоз на товари (CMR), износна митническа декларация от фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки за получаване на стоките, потвърждения за получени доставки, справка – калкулация за формиране на продажната цена на база придобивната цена, извлечения от счетоводни сметки за отразяване на осъществения внос и извършените продажби. В хода на съдебното производство са представени и отчетните регистри по ЗДДС на ОГЛ - ФУУД Трейд Л. ГмбХ, Германия – справки – декларации, дневници за покупки и продажби за м.12.2020г., както и доказателство за плащане на цената.

Представените документи - фактура, преводни нареждания, потвърждения на заплатените суми, изходящи от вносителя, извлечения от счетоводните му книги, справки – декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби - не потвърждават обаче наличието на договорно правоотношение между турски доставчик и дружеството – вносител за доставки на стоки по цена, съответстваща на декларираната. Освен фактурата, представените документи не съдържат каквото и да било волеизявление на износителя относно релевантните условия на договорното правоотношение, включително и относно цената на доставената стока.

Представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, алинея четвърта от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се отнасят до транспорта на стоката, последващата ѝ продажба на митническата територия на ЕС, както и за обстоятелствата, при които е продадена на по-ниски цени след вноса. Посочените документи не съдържат каквото и да било данни за цената, на която е закупена внесената партида стока и не удостоверяват релевантните елементи на договорното правоотношение с износителя, поради което не са достатъчни да установят достоверността на декларираната договорна стойност на стоката. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 10232/26.10.2023 г. по адм. д. № 2421/2023 г.; Решение № 8107/28.06.2024 г. по адм. д. № 1751/2024 г. VIII отд. на ВАС.

Във връзка с на въденото възражение от страна на жалбоподателя, че е представен еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида, настоящият състав приема, че в случая не са налице достатъчно документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената, на която е закупена стоката.

Както се посочи, от т. 90 от решението на Съда по дело С-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност, това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. От тези разяснения обаче не следва, че за да се приеме значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, следва винаги да е установена разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, ще е налице и когато е установено значително превишение на предвидената в член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8%.

От доказателствата по делото се установява, че декларираната вносна стойност стока стока № 1 - пресни домати тип кръгъл червен по процесната декларация, произчислена в евро 91,27 на 100 кг., а определената от Европейската комисия за датата на вноса СВС за домати, в това число с произход Турция, е в размер на 44,9 евро на 100 кг. Следователно, в случая

превишението на декларираната над СВС на ЕК е в размер на 46,37 евро на 100 кг., която разлика съставлява повече от 50% от СВС за същия ден. При стойност на СВС в размер на 44,9 евро, 50% от последната стойност е в размер на 22,45 евро. Декларираната договорна стойност в казуса по делото надвишава с повече от 50 % СВС за стоката в деня на вноса и по формулата $/91,27/44,9 \times 100/ - 100$ възлиза на 103,2%. Като също следва да се отбележи, че домати, не са биопродукти или екстра качество.

Съгласно т. 91 от решението на СЕС при условията на т. 90 е без значение автентичността на документите, представени с цел да се удостовери достоверността на декларираната стойност.

По тези съображения съдът намира, че административният акт, издаден от директора на ТД-Митница П. е законосъобразен, като постановен при правилно приложение на материалния закон, при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с целта на закона. Подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 36-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Огл-фууд трейд лебенсмителфертриб" ГмбХ – Германия, адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445, Oderding с VAT № DE129428682, данъчен номер в Б. BG3074924203, срещу Решение № РТД 3000-919/03.05.2022 г./32-142590 на Директора на Териториална дирекция „Митница“ П..

ОСЪЖДА на "Огл-фууд трейд лебенсмителфертриб" ГмбХ – Германия, адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с VAT № DE129428682, данъчен номер в Б. BG3074924203, да заплати на Агенция „Митници“ разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: